

[Jes Lunde]

med et udspil. Skal hensynet til regeringens ideologi endnu en gang forhindre en egentlig erhvervspolitisk indsats, eller vil der være en bevægelse fra regeringens side på dette punkt?

For SF at se rummer en øget offentlig indblanding betydelige muligheder for bedre resultater, både med henblik på importbegrænsning og på styrkelse af eksporten.

Men tilbage til de forbrugsbegrænsende foranstaltninger. SF er principielt positive over for, at det offentlige holder op med at give tilskud til folks renter af forbrugsgæld. Disse tilskud gives jo i dag via rentefradragsretten på selvangivelsen, og det, regeringen i virkeligheden gør, er jo at reducere rentefradragets værdi i forhold til det aftalte i skatteformen.

Men SF har fire reservationer over for lovforslag nr. L 5 om afgift af renter af forbrugslån, som det foreligger. For det første finder vi det uacceptabelt og urimeligt, at man vil gennemføre lovgivningen uden samtidig at gribe ind over for de velhavende i samfundet, der har den væsentligste andel i overforbruget. De kan jo være nogenlunde lige glade med, om man laver en afgift på forbrugslån, hvis ikke de har nogen nettogæld. Folk med rørlig formue går ganske enkelt fri af det lovindgreb, der nu er på Folketingets bord.

Vi har fra SFs side rådet bod på dette ved at fremsætte en buket af lovforslag, der kan få disse grupper til at bidrage til en bedring af samfundsøkonomien, og de kommer til første behandling på tirsdag.

For det andet undtager lovforslaget den borgerlige regerings kernevælgere i erhvervslivet, uanset om de reelt låner til forbrug. Det sker ved, at de efter § 3, stk. 3, nr. 4, kan belåne deres virksomheds friværdi. Det kan vi ikke se nogen som helst fornuftig grund til, og vi vil derfor stille ændringsforslag om at fjerne denne adgang, så selvstændige i videst muligt omfang ligestilles med lønmodtagere, der efter skæringsdatoen den 7. oktober 1986 jo ikke kan belåne friværdier uden afgift.

For det tredje indebærer lovforslaget en betydelig forskelsbehandling af ejere og lejere, idet det, regeringen kalder »gamle boliglån« optaget med pant i fast ejendom før den 7. oktober 1986 fritages for afgift uanset

låneformålet. Den tilsvarende mulighed har lejere ikke, så de rammes i fuldt omfang.

Der er to mulige løsninger på det problem: enten også at lade disse gamle boliglån blive ramt af afgiften, medmindre de er på realkreditvilkår, så ejere og lejere stilles lige på den måde, eller også at fritage al gammel gæld, så heller ikke lejerne rammes af afgift med det, der må opleves som tilbagevirkende kraft.

Det sidste vil også løse de meget store administrative problemer, der vil være ved at opgøre sammensætningen af den gamle gæld. Her kan man efter SFs opfattelse med rette tale om noget, der nærmer sig det uadministrerbare, helt bortset fra det rent tilfældige i, hvem der bliver ramt, sådan som lovforslaget nu er udformet.

SF vil forsøge at stille ændringsforslag til løsningen af problemerne, og vi vil positivt overveje de forskellige modeller, der har været nævnt i debatten.

Endelig indeholder lovforslaget en urimelig vedrørende indehavere af andelsboliger og lejere, der i modsætning til andre ikke kan låne til moderniseringer uden afgift, og også det må der rettes op på.

Hvis regeringen skulle acceptere alle vore ændringsforslag, så indebærer vores konstruktive opposition naturligvis, at vi indstiller lovforslaget til vedtagelse, men så får det også en langt mere rimelig virkning end den, der er tilsigtet fra regeringens side.

Hvad angår lovforslag nr. L 6 om forhøjelse af stempelafgifter på kredittøb og tinglysning af pantebrev med henblik på forbrugslån, er SF positivt indstillet. Lovforslaget fordyrer det halvgrå kontokreditmarked og vil bringe en større del af det samlede udlån over på det regulerede marked. Det vil bl.a. ske, fordi kontokæder ifølge aviserne vil omdanne sig til banker, og det er de efter SFs opfattelse meget velkomne til. Det vil bringe dem ind under bank- og sparekasselovgivningen med alt, hvad det indebærer af kontrolmuligheder og styringsmuligheder fra regeringens og Nationalbankens side. Vi kan derfor tilsige dette lovforslag en positiv udvalgsbehandling.

Mit partis ordfører vedrørende kredittøbelevens, hr. Lenger, vil tage ordet uden for ordførerrækken på grund af de tidsmæssige problemer med at få alt dækket her, mens mit partis ordfører vedrørende ændringerne i